

Előfizetési árak:
 egész évre 4 ft., félévre 2 ft.,
 negyedévre 1 ft.
Egyes szám ára 8 kr.
 Helyesítések másoktól árak 100 ft.

A lap megjelenik minden osz-
 törtétön.
 Felelős szerkesztő:
ENDRE JÁNOS

KÖZÉRDEK

Szerkesztőség: Deák-u. 8.
 hova a lap szellemi részét illető
 közlemények küldendők.
 Kéziratok vissza nem adatnak.

Kiadóhivatal: Arpád-ut 20.
 hova a lap anyagi részét illető közle-
 menyek és előfizetési pénzek küldendők
Kiadótulajdonos:
FUCHS ANTAL

PESTMEGYE SZABADELVÜ KÖZÖNSÉGÉNEK HETILAPJA.

Tüzbiztonságunk.*

Eddig Ujpestet csak az Isten kegyelme mentette meg egy nagyobb tűzveszélytől, mert ha Ujpestre egyszer ráül a vörös kakas, menthetlenül elpusztul. Elpusztul pedig azért, mert nincsenek tűzoltószereink és a község előljárósága egy cseppet sem törődik a tüzbiztonsággal.

Pedig nap-nap után olvassuk a lapokban, hogy itt is, ott is egy egész község lett a lángmortaléka és daczára annak az upestiek bizva a jó szerencsében, még nem okultak a mindennapi példán. Ugy látszik, hogy előbb bevárnak egy katasztrófát és csak akkor fognak a saját kárukon okulni, pedig akkor már késő lesz.

De nézzünk csak egy kissé körül, miben áll a mi tüzbiztonságunk?

A községnek van három feckendője, ezeket időről-időre Schóber Károly főparancsnok saját ambíciójánál fogva toldozza-foldozza, mert már régen elpusztultak volna.

Ez a három feckendő egy rozoga fabódéban van, mely napról-napra várja szerencsétlen összeroskadását. Azután, ha tűz üt ki, akkor meg nincsen ló, mely a feckendőket a tűz színhelyére huzná.

Mondhatjuk, hogy ilyen állapotok 20 év előtt sem voltak, akkor, a mikor azt mondták, hogy Ujpesten ázsiai állapotok uralkodnak, akkor, a mikor még nem volt tűzrendészeti törvény, mely a tűzoltóságot kötelezővé tette.

Az igaz, hogy a községi költségve-

* Ez egyben Schóber Károly főparancsnok és Endre János, lapunk szerkesztője és az U. O. T. K. titkára már egy hónap előtt a községi előljárósághoz egy kérvényt nyújtott be, de ez ugy látszik örök álmát aluszta. Szerk.

tésben tűzoltóságra és tűzoltó szerekre minden évben tekintélyes összeget vesznek fel, sőt abban négy fizetéses tűzoltó is szerepel, de ez csak írott malaszt, melylyel tüzet oltani nem lehet.

Néhány év előtt kihirdették a községben, hogy minden háztulajdonos köteles házában egy hordó vizet, vedret, csákányt, létrát készenlétben tartani. Vajjon hány háznál találjuk e dolgokat? Ki ellenőrzi e rendbetartást? Senki. Sőt többet mondunk. Akárhány tűz volt már és az égő háznál egy baltát sem lehetett találni.

Bizony nagyon szomorú állapotok ezek. De még csak őrszoba sincs, a hol a tűzoltók éjjeli szolgálatot teljesíthetnének, sőt megtörtént utóbbi időben az is, hogy a rendőrszem, a ki a tüzet észrevette egy fél óráig döngötte a község ház kapuját, a míg a házmestert fel tudta kelteni.

De tegyük fel azt az esetet, hogy a feckendők lóval ellátva teljesen rendben vannak. A tűzoltóság is kivonul, akkor meg mentőeszközök hiányában nem képesek az esetleges emberáldozatokat megmenteni. Pedig Ujpesten most már sok emeletes ház is épült és mi büszkén verjük mellünket, hogy fejlődünk, de ha azok egyikében tűz támad, hogy képes azokra a tűzoltóság feljutni, mert tudomásunk szerint, a tűzoltók még eddig sehol sem tanultak repülni, létra nélkül pedig másként nem lehet az emeletes épületek tetejére jutni. Vagy pedig, ha egy emeletes ház emeleti lakásán tűz támad, hogy lehet ott valamit, vagy valakit menteni.

Ha valamely község, úgy Ujpest valóságos tűzfészket képez. Hiszen jól tudjuk, hogy itt mindenki úgy épít és úgy

építhetett, a hogy akart. Fabódé, fabódé után van az udvarokban, a melyeknek legnagyobb része lakásokul használtatik. Itt csak egy véletlen szerencsétlenség kell és az egész község lángokban állhat.

Ezért előrevigyázonak kell lenni és a kellő óvintézkedéseket nemcsak azért kell megtenni, mert arra a törvény kötelez, hanem a saját jól felfogott érdekünkben is, még akkor is, ha a községnek anyagi áldozatába kerül is.

Nem szabad egy oly fontos tényezőt elhanyagolni, mert valamikor nagyon szomorú tapasztalatokra ébredhetünk.

Mi ezeket nem azért említjük fel, mintha tűzoltóságot akarnánk játszani, hanem felszólalunk a község és a lakosság érdekében, mert azon segíteni és a hiányos bajokat orvosolni a községi előljáróság kötelessége. Tegyük egy kissé félre az idealizmust és vegyük figyelembe a község lakosságának anyagi érdekét is. Gondoskodjunk tüzbiztonságunkról!
 Endre János.

Proletária

Társadalmi életünk egészségtelenségében nagy szerepet játszik a proletária is. Elleptek minden pontot, befurakodtak minden lukon, bebujtak minden üregeken és elősködnek, tengődnek rajtuk és önmagukon.

De hát ezeknek is csak kell élni és megélni, mert hisz születtek, keletkeztek, felnevelődtek. Am hogyan keletkeztek, nevelődtek fel és miképp — szaporodtak el ényire?

Mert kétségtelenül tele proletárokkal a világ s különösen hemzseg a mi társadalmunk az elősdiék sokaságától.

A proletárok sem maguktól teremnek. A nevelés, a divó szokások, az esztelen felfogás, a hamis eszmék ejlik meg az ifjakat és nevelik tehetetlenekké, kik nyűgöt képeznek másokon, lenyűgözik a társadalmat és testük sulya nyűg önmagukon is.

Azt is megmondhatod néki,
 De azt már csak titokban,
 Hogy besoroztak katonának,
 Huszár vagyok Pozsonyban.

K. Zoltán Ödön.

A főthi borbély.

Eddig a borbélyokat a falu eleven ujságának tartottuk, mert ha az ember egy szenzációs dolgot vagy falusi pletykát meg akart tudni, akkor csak elment a borbélyhoz magát megborotválatni és míg az szépszéti mestersegevel végzett, elmouodott mindent, mi a faluban történt. Azonban azt még nem hallotta senki sem, hogy ha az ember elmegy a borbélyhoz, az egyszersmind képes legyen a borotválás után a vendég esernyőjét teljes eleganciával megreparálni. De ez még nem volna oly nagy művészet, a mi borbélyunk a kinek tiszteletére ezt a tárczát megírjuk, kappanozni is tud. Őt krajczért bármely kaskast megkappanoz a legnagyobb szakértelemmel.

Azután, ha valamelyik vendég bukomorságot vesz észre, előveszi hangszerét és a legszebb notákkal vidítja fel a legeletuntabb atyafit. Ha a faluban tűz üt ki, ő az első, a ki a község feckendőjével ott terem és a vízpuska csövet úgy kezeli, akár a borotvát. A

főthi szomjazoknak ő szállítja a friss fröcsesöt, leven ő szabad idejében szódagyáros, de azért ha kell elvállal építkezéseket is, a melyhez az asztalos-, ác-, eserepes- és üveges-munkákat sajátkezűleg végzi. Ha egy malacznak eszébe jó felfordulni, akkor csak hozzá fut az ijedt gazda és az ő gyógyszerere feltámasztja halottaitól a malacztot és a gazda a következő télen a másvilágba készülő malaczból lett disznó felett vig tort esap. Sőt a menykő filoxerán is tud tenni s ha elpusztítja a szőlőt, a gazda odafut a borbélyhoz és ő beollja az amerikai vesszőt európai csemegefajtával és a gazdának terem bor bővíben.

A legnagyobb művészetét gróf Károlyi Sándor antik óráján mutatta be. Az idő is eljár és a drága és becses óra felmondta méltóságos gazdájának a szolgálatot. A gróf ur, ki az órát becses emlékeknek tartja, minden neves fővárosi óráshoz fordult, az órát azonban nem tudták járásra bírni. Tehát a kegyelmes ur utolsó kísérletül a falu ezermesterehez fordult, a ki rövid idő alatt az órát szerencsésen megreparálta és az óra úgy mint újkorában ismét veri a gróf falán a tiktakkot. Kertje olyan mint egy paradicsom, a szép rend, a ritkábbnál-ritkább növények pompás illata, mind azt árulják el, hogy szakértelmes kezek ápolják, tehát a mi borbélyunk műkereszt és meg pedig a javából. Ép úgy nékülöz-

Üzenet a távolból.

Ujra ragyog a napsugár,
 Ujra tiszta az ég,
 S dalol újra a kis madár,
 Hogy az élet mily szép.

Kis pillangó újra leszáll,
 A húmes csapongó,
 Fűben kutat a kis bogár,
 Senkinek sem ártó.

Örül minden az életnek,
 A természet szép ölében,
 Csak én panaszkodom a szellőnek,
 Bubánatról meséivén.

Langyos szellő messze szálló,
 Vidd magaddal sóhajom,
 Túl a hegyen kicsiny kunyhó,
 Ott lakik a galambom.

Ott láthatod szobájában,
 Szállj le hozzá ablakán,
 Vagy keresd fel szép álmában,
 Mikor rém gondolván.

Mond meg néki azt üzenem
 Hogy gyötrelmező étetem,
 Mond meg néki, hogy szüntelen,
 Ő van az én eszemben.

Adjuk mind ennek létező okát, a baj diagnózisát.

Először is kezdjük a nevelésnél. Helytelen utakra terelik a gyermekeket. Ma mindenki taníttatni akarja a fiát, taníttatni akkor is, ha annak sem kedve, sem tehetsége nincs a tudományok elsajátításához. Pedig akár a kedvelküliség, akár az észbeli felfogás kifejtetlensége elég ok arra, hogy a szellemi megerőltetést kívánó pályák felé ne tereljük a hibák egyikében is leledző ifjúságot. Mert mit tapasztalunk az iskolázáshoz érőszakoltaknál? Kérdőnek a felületen. Elvégeznék a középiskolából néhány osztályt, vegyünk fel, eljárnak a felsőbb osztályokig s ott válnak keptelenné a további előmenetelre. Már most ezek a kézművészet, az ipari tereken való felhasználásra szintén használhatatlannak teszi őket az eddigi iskoláztatás és a nyert házi nevelés, a reakció csapott máz, melyet modern kifejezéssel intelligenciának, társadalmi műveltségnek csúfolunk, mely szegényli a kez erejét, a kez ügyességét, a kézművészetét. A ki öt-hat éven át a latinnal s az algebrával megküzdött, az már a pórölylyel, a furóval, a gyaluval, a vasóval az ipar eszközeivel sohasem fog megbarátkozni, vagy megbirkózni, mert szegyenek tartana s azt hiszi, a munka pora aljasít, azt hiszi, hogy a kézműves, az iparos nem olyan ember, mint az írástudó, a képzett és sokszor ehes, de legtöbbször gondokkal küzdő latinier.

Igy aztán sem képzett latinier nem vált belőle, sem mesterkező iparos nem lesz, hanem lesz belőle intelligens koldus, tespedő proletár, nyomorult parazita, társadalmi nyűg, a ki azonban vasalt kalapban s divatos szabású ruhában jár, míg lelkében hordja a gondokat, gyomorban a kiehezeltseget, hátán a keresztet s egész életén keresztül a nyomort.

Nem tréfa ez, nem jelentéktelenség, melynek felhozatala ne fakasszon kacaját, nevest. — Szomorú tény ez. Sok áldozattal van teli a mi társadalmunk, sok ezer napidíjert szívesen dolgozó, de napidíjas munkát nem kapó parazita, tengődő arnyék, sok ezer kvalifikációval nem bíró, felületes, fűhöz-fához kapaszkodó, de semmihez sem értő, seholy helyesen föl nem használható szerencsétlen szenvedni meg a nevelés hibáit, az atyák vétkeit. Mi lesz már most ezekből? Elősködnek, proletarkodnak.

Van egy veszedelmesebb csoportjuk, melyet a szenvedés nem tud megtörni, megálatni; ezek azután intelligenciájukkal mind mélyebbre zülének, megpróbálják csunya eszközökkel facsarni ki a társadalomból azt, a mit tehetetlenségükkel sem tudnak, vete-mednek csalásra, követnek el zsarolásokat, s megtelnek az apák vétkeiből, a szerencsétlen proletárokból a börtönök és fegyházak czellái.

De van még egy rosszabb csoportja is a proletároknak és ezek rendszerint fegyelméletlenségükkel fogva válnak proletárokká. Ezek meg vannak áldva tehetséggel, de szor-

hetetlen ő, ha most csepeles idején egy gép felmondja a szolgálatot. Rövid idő alatt helyre hozza a hibát és a gép szórja bőven a buzát. Azonban, ha semmi más dolga nincs, kimegy a patakra és a legszebb pontyokat halássza ki, aztán nincs az az ürge, a mely az ő ügyes kezéből kiszabadulna és nincs az a madár, a mely az ő akarata szerint az ő, és általa készített kalitkában ne enekelne. A Dzirzon-fele méhkas készítés és méhészet tere első kapacitás, úgy hogy az egész falut ellátja méhkással és a mézet nagyban szállítja az egész környéknek. A mint ertesülünk a főtli borbély és fodrász, hogy sok oldali képességet betetőzött, legközelebb szülész női oklevelet fog szerezni és azután nem merül föl már Fótton hivatás, a melyet ő teljesíteni nem lesz képes. Adjon Isten a derek embernek — az emberiség javára — hosszú életet.

Sajnálattunkra a derek ember részletesebb életrajzi adatai nem állnak rendelkezésünkre, ezért csak névjegyének másolatát közölhetjük:

El. Ferencz

borbély és fodrász, fogász, halász, madarász, szódász, káppanász, órász, úrgesz, gépez, méhés, szőlész, kertész, zenész, asztalos, ács, cse-repes, esernyős, ablakos, tűzoltó stb. *Fótton.*

—r.—s.

golummal, kitartással a legkevésbé sem s a kik tehetségüket csak a rosszra tudják felhasználni. Ezek fel is használják azután a rosszra, de okosan. Kijátszák a törvényt, megmontanak embert, a hol tudnak és ott a hol szeret éjthetik, ezek tudnak a legügyesebben becsusznizni-másznizni a legmegkülöztetlenebb pontokra, mert ezek vannak az intelligencia külső mázával a legvastagabban megcsapkodva. Szemfenyvesztők, kik mutatnak valamit s a kik el is érnek valamit, hol azután garázdálkodnak s garázdálkodásukra csak vajmi későn bukkannak. Akkorra már a pióca megszédte magát verrel és ugy is le-hullana a testről.

Proletárok a szociálisták leghíresebb izgatói, proletárok a tévlatok terjesztői, proletárok a mindenféle újabb felekezeti szekták apostolai — de hisz inkább azt kellene ker-deznünk, hogy y proletárok hol nincsenek? Mindenütt vannak, mindenütt felesapják fej-jüket, csak a fajuk és jellemük más, de egy névközösség alá sorakoznak.

A proletár-koldusokat kell sajnálnunk a legjobban. Ezek a társadalom legszerencsétlenebbjei. Gyengék arra, hogy csalni tudjanak vagy merjenek. És szerencsére ezek vannak a legtöbben. Azert mondjuk szerencsére, mert ezek legalább csak terhünkre vannak, de nem veszedelmesek.

De ne csoportosítsuk a proletárok fajait, ne írjuk le körülményesen a speciéseket, mert hisz mindnyájan elegendő ismerjük őket, hisz itt járnak, kelnek, élnek közöttünk. Inkább álljunk meg annál a kérdésnél, mikép lehetne csökkenteni a proletáriát?

Ha az emberiség minél előbb mello tud lenni nagy hivatásához, ha minél egyszerűbbé, puritánná válik, ha az emberek józannabbak lesznek, egyszerűbbek és csak a be-esületük, jellemük válik fenségesse.

Mert a legnagyobb józantalanság, a hiu törekvések, a hamis felfogás, a bekát ökörré való felfújása ismert mesejéhez hasonló bamba kísérletek okozták a proletárok gombamódra való elszaporodását.

Avagy nem a legnagyobb józantalanság kell ahhoz, hogy taníttassunk olyan agyakat, melyek a tudományt, a komoly ismereteket nürühergi töléssérel sem tudják magukba venni? És nem-e hiu törekvéseknek kell neveznünk a szülőknek azt a majomszeretét, mely minden tehetségnélküli magzatából tudományos képzett-urak akar varázsolni? És szeliden nem-e hamis és botor felfogásnak kell neveznünk a demokratságáról csufolt korunknak azt a gyalázatos s vereben leledző bűnet, mely különbséget tesz az emberek között s kenyérkeresetét módja szerint itéli meg őket? E kor nem két tételt állít fel, hogy tisztességes-e a kereset módja, vagy nem, hanem azt a tételt állítja fel, hogy ur-e a mód, vagy nem? És eszerint alacsonyok tekinti s lenézi a kézművészetet, az erő mesterséget, a verejtek legbecsületesebb és leghasznosabb munkáját, csak a szellemi erő tevékenységének adózik némi, hangulyozzuk e szót: némi, elismeréssel. Nem becsüljük egymást s ha kicsinyek vagyunk, önmagunkat sem és hatalmassá akarjuk nevelni utódainkat, ivadékaikat, voltaképpen pedig hatalmassá neveljük a proletáriát.

Legyünk higgadtak, tanuljuk a multak szenvedéseiből, következtessünk az áldatlan idők nyomokat hagyó emlékeiből s becsülje meg az ember felebarátját, legyen az egyeni tisztesség irányadó s ne tekintsük a kerges tenyeret piszkos keznek és becsüljük meg az izzasztó munka emberét ép ugy, mint azt, a kinek az isten több eszt és ahhoz nagyobb hivatalt is adott.

Józan felfogást polgárainknak, hogy tudják, miképp neveljék fel az új nemzedéket. Ha az egyszerű erkölcsösség, a minden emberrel vele született helyes gondolkodás vezeti az egyeneket úgy helyes irányu nevelést fogunk adni a jövő nemzedeknek s így akkor nem lesz olyan világ, nem lesz úgy megaldva vagy megátkozva proletársággal, mint a mi sok szélsőséggel küzdő korszakunk.

Mutassa meg e korszak, hogy meg tud tisztulni ferdeseiben és legyen e korszak haldoklása a megtisztuló, a reformálzalódo, az emberiség embertelenségéből kivetkőződo új század hajnalhasadása. Szüntessük meg a proletáriát, mert ez hatalmunkban áll s a jövő század legelső emberöltője áldani fogja emlékeinket!

Kérelem

Öt esztendeje mult már annak, hogy a Nemzeti Iskola első száma megjelent. És ez az idő éppen elég volt arra, hogy lapunk a tanügyi közvéleménynek hü képviselője legyen. Ma már a Nemzeti Iskola a magyar tanítóknak, tanároknak közkinse. Ide jönnek eszméikkel, ide panaszaikkal, örömeikkel s keserveikkel.

A Nemzeti Iskola viszi a világ elé a tanító-ság és az iskola ezer baját, a Nemzeti Iskola teszi a miniszterium ele a tanító-ság saanyaru helyzetét, az iskola rabságát.

A Nemzeti Iskola küzd nemes hevvel, igaz lelkesedéssel a tanító-ság anyagi s erkölcsi érdekeiért s mindezekért nem kér egyebet, csak tömeges partolást.

A Nemzeti Iskola ma az iskola szellemi munkáinak a találkozó helye. Sok szép eszme pendült meg már eddig is e lap hatása alatt s ezek közül egy sem tűnt el nyomtalanul.

Avagy nem nevezhető-e sikernek már maga ez a szaraz tény is, hogy a Nemzeti Iskola egyesített valamennyi iskolát egy közös ezében: az erkölcsi és anyagi érdekek harcában?

Es mi, midőn ezeket elmondani bátrak vagyunk, tisztelettel kerjük a magyar tanár-és tanító-ságot: támogassanak nemes törekvésünkben. Mi tudjuk, látjuk, hogy a magyar tanító szegény, de még szegényebb: nyomorult lesz, ha önmagát is elhagyja.

A tömörülésben van az erő. A Nemzeti Iskola kitézte a zászlót, sorakozzék alaja minden tanító, Harczolja velünk a magyar kultúra harcát és segítsük diadalra azt a zászlót, melynek győzelme a tanítók diadala.

Hozza meg a diadal érdekében minden tanító a maga áldozatát. És tisztelettel kerjük a magyar kultúra minden egyes emberét: terjesszék a lapot! Mert csak így mondhatjuk el: a mi szavunk a tanítók hatalmas szózata, amely többé senkítöl sem kunyerál semmit, hanem követeli az őt is megillető jogokat!

Elegét hajlongott már ez a tekintélyes testület, próbálja meg a követelést is. Mi hiszszük, hogy ezzel többre megyünk.

Kiadóhivatalunk kívánatra megküldi a lapnak egy számát és mellékeve a szükséges postautalványt is. Ezuttal engedjek remélni azt is, hogy a gyűléseken is bemutatják e lapot és irányat vita tárgyává teszik.

A Nemzeti Iskola nyíltan beszélhet bárkivel szemben és azt a szabad hangot joggal használhatja, mert a politikai kauzót letette s mint ilyen egyedül áll az egész világ hírlap-irodalmában a szaklapok között.

Kívánatra ingyen meg több számot is küld a kiadóhivatal.

A Nemzeti Iskola előfizetési ára: egész évre 4 frt, fele évre 2 frt, negyed évre 1 frt.

Kiváló tisztelettel

a NEMZETI ISKOLA szerkesztősége és kiadóhivatala

Budapest, VII. ker. Rottenbiller-utca 5/a.

KÖZSEGI ÜGYEK.

A községi előjáróság a következő hirdetményt bocsátotta közre: *Hirdetmény.* Az 1890. évi I. t. cz. 47—53. §-ának figyelembe vétele mellett Ujpest község az 1896. évi XXII. t. cz. 21. §-ának d. pontja értelmében nyert jogánál fogva az 1898. évre kivetett községi közmunka kötelező váltása az erre vonatkozó községi szabályrendelet 7. pontja szerint f. évi július hó 1-én esedékes-e váltak. Felhivatnak ennel fogva a kérdéses közmunka-kötelezettek, miszerint f. évi községi közmunka kötelező váltását annál is inkább a községi penztárnál befizetni el ne mulasszák, mivel ellen esetben a fokozatos végrehajtási eljárás fog keresztülvitetni. Azon fizetők, kiknek évi közmunkakötelező váltása 12 frtot meg nem haladja, a törvény alapján külön intésre nem várhatnak, minelfogva jelen hirdetménnyel figyelmeztetnek mielőbbi lefizetésére. Ujpesten, 1898 augusztus hó 1-én.

A községi előjáróság.

Midőn ezen hirdetményt a közönség figyelembe ajánljuk, kerjük a községi előjáróságot, hogy a hirdetmények fogalmazására nagyobb gondot fordítani sziveskedjek.

TÖRVÉNYHATÓSÁGI ÉLET.

— **Pest-Pilis-Solt-Kiskunvármegye** közgazgatási bizottsága f. évi augusztus 11-ik napján délelőtt 10 órakor a vármegyeház ülés-teremben rendes havi ülést tart.

ORSZAGOS HIREK.

— **A szövetségi törvény végrehajtása.** Az 1898. évi XXIII. t.-cz. végrehajtásával a 83. § értelmében az igazságügyi, pénzügyi, kereskedelemügyi, földművelésügyi és belügyminiszter biztaltak ugyan meg; az első lépés, tudniillik a központi hitelszövetkezet felállításának előkészítése azonban a törvény 66. §-a szellemében a pénzügyminiszter hatáskörébe tartozik. A pénzügyminiszteriumban ennélfogva e hó folyamán elkészültek amaz intézkedésekkel, melyek a központi hitelszövetkezet felállítására vonatkoznak s az illető rendeletek — a Magyar Pénzügyi értesítő szerinti — valószínűleg augusztus első felében aláírás alá kerülnek. A végrehajtási intézkedések megszerkesztését a pénzügyminiszteriumban megtartott szűkebbkörű tanácskozmány előzte meg, mely egy határozott, hogy a központi hitelszövetkezet szervezését egy, a pénzügyminiszter által kinevezendő bizottság fogja keresztülvinni. E bizottság az érdekeltektől kiküldött tagokból és más kinevezett szakértőkből fog állani. A központi intézet létesítésével sietni fognak, az levén a czél, hogy ezen intézet már 1899. évi január elsején megkezdhesse működését. — Közölték egyes lapok, hogy a kormánynak nem áll szándékában a hitelszövetkezetek részére új központot szervezni, hanem ilyenül a Károlyi Sándor gróf-fele Hazai szövetkezetek központi hitelintézetét alakítja át. Erre nézve kijelentjük, hogy a kormánykörökben ily terv eddig hivatalosan nem tárgyaltatott, sem a megnevezett intézet e részben lépéseket nem tett, irányadó körökben azonban visszhangra talált, de annak megvalósítása természetesen csak a központi hitelszövetkezet keretében képezheti hivatalos tárgyalások szubsztrátumát.

Heti tájékoztató.

Augusztus 31 nap.

4. **csütörtök.** *Domonkos.* A franciaia nemzetgyűlés eltörli a háberi jogokat 1789.
5. **pentek.** *Havi B. a.* Gaspar András tábornok megh. 1884.
6. **szombat.** *Ur sz vált.* A porosz trónörökös győzelme Mac Mahon fölött 1870.
7. **vasárnap.** *Kajetán.* IV. Henrik német császár, a canossai vezeklő megh. 1106.
8. **hétfő.** *Czirják.* Kölcsey Ferencz író és szónok szül. 1790.
9. **kedd.** *Román.* József Ágost főherczeg szül. 1875.
10. **szerda.** *Lőrincz.* Toldy Ferencz, a magyar történelem megalapítója szül. 1805.

HIREK.

— **Névmagyarosítás.** Weintraub Miksa, a Wolfner es Tarsa czeg tisztviselője vezetéknévét belügyminiszteri engedéllyel »Vágo«-ra változtatta.

— **Wlasiacs a zsidó papoknak.** A szegénysorsu zsidó papok egy részének nagy örömet okozott a napokban Wlasiacs Gyula közoktatásiügyi miniszter. A miniszter ugyanis 3500 frtot juttatott az izraelita országos irodához azzal az intézkedéssel, hogy azt a segélyre szorult zsidó papok közt, elszámolás mellett, belátása szerint ossza ki. Az iroda most küldi szét az összeget azoknak a zsidópapoknak, a kik nagy szükségükben az irodához fordultak segélyért.

— **Rendkívüli közgyűlés.** Az »Ujpesti polgári kör« f. évi augusztus hó 13-án d. u. 4 órakor saját helyiségében rendkívüli közgyűlést tart. A közgyűlés tárgya: potépitkezés.

— **Az ujpesti Árpád-ut kikövezése.** Igen, kikövezése, nem burkolása és nem is keramitolása. Kövel, még pedig bazalttal lesz az Árpád-ut kirakva, míg az aszfalt a járdákra, a keramit pedig kivételes kapubejáratokra szorul — Ujpesten. Tudjuk, hogy a bazalttal való kövezést fogadta el a legutoljái képviselőtestületi közgyűlés, mert a képviselő tagjai közül nem egy fejtett ki geologiai ismereteket a bazalt mellett. Csillogó gyémántként állították a többség lelki szeméi elé a bazal-

tot, míg az aszfalt megemlítésénél utaltak annak mély gyaszt magán hordó színére, a keramitot pedig a sárga irigység örökös kiálló jeleül állították oda. Ezért esillogott a képviselők szeme a bazalt, ezért estek komorságba az aszfalt és ezért torzult el arcuk a keramit említése közben. Ily behatások alatt szavazták meg a bazaltot. Bazalt, bazalt, ez a jelszó — és lesz egyideig szálló ige — Ujpesten. Mert úgy áll a dolog, hogy a képviselőtestület kebeléből kiküldött bizottság f. hó 3-án delután már megkötötte Robeim Náthán vállalkozóval az Árpád-utnak bazalttal való kikövezésére vonatkozó szerződést, a melynek értelmében a vállalkozó 90 munka nap alatt tartozik a munkát befejezni s az uttestet a községnek keszen átadni, mert különben penálet fizet, még pedig nem valami keveset. Ha jól fordul a dolog, november havában már bazaltot kocsizhatnak ki Rákospalotára mindazok, a kiknek van kocsijuk, vagy leg-alább is penzük van kocsira. Hogy mi, a betűk szegény szolgálói, a villamosról fogjuk guszálni, az bizonyos!

— **Nyakra-főre.** Az aradi árvapénztárnál s ezl megelőzőleg az ottani adóhivatalban kiderített nagyobb kaliberű sikkasztások adták meg az impulst a pénzügyi és belügyi magyar minisztereknek, hogy az egész országra kiterjedő alapos penztárvizsgálatok megtartását elrendeljék. A napilapokban naponta olvassuk, hogy majd itt, majd ott tartattak meglepő penztárvizsgálatok. Tegnap Ujpest közszeg központját lépte meg a pénzügyminiszter kiküldöttje: Szabó miniszteri titkár egy fogalmazó kíséretében s alapos rovacsolást ejtett meg, melynek során egy az okmányokat, mint a készpénzt és értékeket rendben találta.

— **Kinvezések és athelyezések.** A vallás-és közoktatásiügyi miniszter Linkh Paula és Kaszap Kornel soroksári állami elemi iskolai tanítónőt, illetve tanítót a p.-sz.-lőrinczi állami elemi iskolához; — Kubanyi Gyula és Kirkovics Eugenia szent-lőrinczi állami elemi iskolai tanítót, illetve tanítónőt a tököli áll. el. i.-iskolához; — Morinecz Antal es Fereghy Irén tököli áll. el. iskolai tanítót, illetve tanítónőt a soroksári áll. el. iskolához; — Kiss Mózes flumei áll. el. iskolai rendes tanítót jelenlegi minőségében az erzsebetfalvi áll. el. iskolához; — Sárközy Lujza herendi áll. el. iskolai tanítónőt a haraszi áll. el. iskolához athelyezte.

— **A hódolói diszfölvonulás** körképe minden valószínűség szerint már aug. 6-án, szombaton, megnyílik. Eisenhut ez óriási festménye magába öleli a hódolói diszfölvonulás egész bandériumán kívül a budai várat a várpalotával együtt, a Vermezőt egész környékével, a Gellerhegyet, a Svabhegyet egész a harmas határhegyig; a pesti oldalról látható a Duna a Margitszigettel, az új országház épülete, a lipótvárosi bazilika és a körülötte elterülő házenger, alatt ismét a Duna a Ferencz-József híddal stb. Magán a festményen van több mint 2000 férfi és női alak, 15 diszhintó, 1300 hintós- és hatas ló, továbbá az ősi és modern diszhintók és fegyverzeteknek olyan rengeteg tömege, hogy azok együttr ábrázolva nemcsak pompás, szindus látványt nyújtanak, de valóágos és minden tekintetben ritka muzeumot is képeznek.

— **A vaczi püspök** Schusztter Konstantin vaczi megyes püspök, július hó 31-én ülte meg nyolczvanegetedik születésnapját. Az agg püspök teljes szellemi és testi erőben érte meg e napot. A püspök agg kora daczára is átvizsgál es elintéz minden ügyet, mely sok gondot igénylő egyházmegyéje kormányzatát illeti.

— **Öngyilkossági kísérlet.** Troll Mária munkásnő az ujpesti hajógyárnál a Dunába ugrott, de a közelben volt utások kimentettek. Alig hogy a partra hozták, zsebköcsével nyakába szurt. A Margit kórházba vittek.

— **Beleesett a Dunába.** Sora Jozsef nyolcz éves iskolásfiú kedden delután szüleiével az Árpád földre ment sétálni. A kis fiú nagyon közel ment a parthoz, egy vigyázatlan pillanatban beleesett a Dunába s nyomban elmerült. Holttestét meg nem fogták ki.

— **A budapesti közúti vaspálya tarsaságának** f. é. július hóban 276 595 frt 32 kr. bevétele volt. Az összebevétel f. é. január 1-től július hó 31-ig 1.646 103 frt 68 kr. volt — a múlt év hasonszakában 1.277 733 frt 78 kr-ra rugott.

— **Tűz Rákospalotán.** Szombaton delután 5 órakor Rákospalotán Selle Antalnak a Boes-kay-utca 88. szám alatt levő kötélgyárában tűz támadt. A rákospalotai és ujpesti tűzoltók csak 7 óra tájon tudták megfékezni a tüzet, mely mintegy 6000 frtnyi kárt okozott.

— **Villamosvasut Kecskemét és Lajos-Mizse közt.** Kecskemét város közgyűlése hozzájárult ahhoz a tervhez, hogy Kecskemétről, Kerekgyházon át, Lajos-Mizséig villamosvasut építtessék. Kecskemét város a költségekhez 170 ezer forinttal járul hozzá.

— **Lövöldöző kerekpárosok.** Most kedden delután 7—8 kerekpáros vigan sietett a Dunakesz és Kaposztás-Megyer között húzódó országuton, amely most kifünő állapotban van, a főváros elé. A fővárosi legészakibb vízvezeteki telep fölött két paraszt szekéren hatalmasan beborozott legények kurjongattak és lovaikkal nekijáhtottak a békésen guruló kerekpárosoknak, akik közül aztán kettőt feldöntöttek. Ekkor a duhaj legények megállították a két parasztkocsit és ostornyéllal meg rudakkal nekiestek a feldöntött kerekpárosoknak. Szinte előrsi csatározás-fele püföles fejlődött ki, ami a két bántalmazott kerekpárost arra kényszerítette, hogy revolver-lövősekkel oltalmazzák magukat. A többi kerekpáros persze tüstént segítségére kelt bántalmazott két társának, s így ók lettek a dulakodásban a győztesek. Minthogy a két feldöntött kerekpárosnak jelentékenyebb baja nem esett, a kerekpározó kis társaság teljes számban folytatta útját Budapestre.

— **Niobe Ujpesten.** Több gyári hivatalnok a fővárosi es ujpesti kerekpárosok tiszteletére f. évi augusztus hó 27-en este a Colosseumban jótékonyezelu műkedvelői színelőadást rendez, mely alkalommal a »Niobe« (A márványszobor fog színtre kerülni. A czimszerpet Lőrinczy Erzsike fogja játszani.

— **Hangverseny és tanszestely.** A nagy-marosai nyaraló ifjuság es Eibenschütz Béla táncztanító f. évi augusztus hó 20-án hangversenyyel egybekötött búcsutáncszestélyt rendez Nagy-Maroson. A hangversenyen kizarolag a nagy-marosai nyaralók gyermekei fognak közreműködni. Kezdeté este fel 9 órakor. Delután fel 5 órától 7 óráig gyermekből lesz.

— **Ünnepélyes gyermek-díszelőadás.** F. évi augusztus hó 15-en d. u. fel negy órakor, a helybeli leány- es fiú tanintézetek szünetelő ifjuságának szórakoztatására jótékonyezelu gyermek-díszelőadás lesz a Colosseumban. Ez alkalommal színtre kerül Murai Károlynak 1. felvonásos erkölcsnemesítő vigjátéka: »Az ördög fia«. Közreműködnek: Fuchs Margit, Sugár Böske, Bekefi Szeren, Balogh Róza, Rosenzweig Jolan, Gross Marton, Bekefi Pál, Lebovits Nándor es Deutsch Viktor. Ezt követi: Lőrinczy Sándornak »Egy nyugalmas lakás Ujposten« című 1. felv. enekes bohózata. Előadják Berner Margit es Roth László, Záradekul; »Egerezinczozás« gyermekvigjáték 1. felvonásban. Személyesítik: Fuchs Margit, Sugár Böske, Schnitzer Gyula, Riesz Matild, Deutsch Hermin, Gross Marton, Bekefi Pál es Lebovits Nándor. Az előadás színterendezését Lőrinczy Erzsike színművésznő vállalta el, a mi nagy sikert biztosít az érdekes gyermekelőadásnak. Belépti díj: Kórszék 30 kr., zártszék 20 kr., karzat 10 kr.

— **Hamis bor.** Nagyszabásu borhamisításra jött rá a szekesfővárosi államrendőrség. Már régebbi idő óta figyelemmel kísér néhány vendéglőt, különösen a VI. es VII. kerületeiben, a kik következetesen hamis bort mérnek. A főkapitány a vizsgálattal Tóth Lajos VII. kerületi kapitányt bizta meg, a ki erelyesen fellepett a gyanuba fogott koresmárosokkal szemben. Tóth a vizsgálat során meglepő felfedezésre jutott. Kitudodott, hogy vagy negyven erzsebetvárosi koresmában csatlak már hosszú időn át a publikumot. Már eddig is temerdekek mennyiségű bort foglalt le a vizsgálattal megbizott bizottság. A dolog a fővárosban nagy meglepetést keltett. Bár csak Ujpesten is nagyobb erelylyel folytatnák a hamis bor elleni harezot.

— **A napilapok köréből.** Az »Országos Hir-lap« augusztus 1-én megszűnt, beleolvadt a »Budapesti Napló«-ba, azaz hogy ezzel a lap-pal fogják kárpótolni előfizetőit. A negyedmillió tőkével novemberben óriási hűhóval megindított lap igen hamar jutott arra a

sorsra, hogy előfizetők hiányában megszűnt. A »Függetlenség« is ingadozik, néhány napig szünetelt, s most a szerkesztőség, nyomda-személyzet és kiadóhivatal közkereseti társasággá alakult s így jelenik meg továbbra lap. — Több lap csakis egyes pártok vezérferfiainak áldozatkészségéből áll fenn még s csakis idő kérdése megszűnésük. Mindezek azt igazolják, hogy a tultermelés a napilap-vállalatok terén is beteges állapotokat idéz elő s a gyöngye alkotmányok előbb-utóbb befejezik tengődésüket, melylyel az egészséges vállalatokat is károsították.

— A kisiparosok és a fegyencz-ipar. A szegedi kisiparosok kezdeményezésére országos mozgalom indult meg a fegyencz-ipar ellen. — A szegedi kisiparosok ugyanis a napokban gyűlést tartottak melyen a fegyencz-ipar mielőbbi rendszabályozása mellett foglaltak állást. Kívánják egyúttal, hogy a fegyencz-ipart fokozatosan szüntessék be. E tárgyban kervenyt is nyújtottak be a kereskedelmi és iparkamarához. — A fegyencz-ipar ügyével és a kisiparosok helyzetével fog foglalkozni a jövő hó 19-én Kassán tartandó kereskedelmi és iparkamarai ütközés országos értekezlete is.

Köszönetnyilvánítás.

Kedves kötelességünknek tartjuk mindazoknak, akik a nálunk pusztított tűzvész alkalmával szíves segítséget nyújtottak, főleg pedig a cs. és kir. gyalogezred tiszturainak, allisztjeinek s legénységének, és a császári és kir. utászezred kirendeltségének, továbbá a fővárosi hivatásos és önkéntes tűzoltóságoknak, nemkülönben a Wolfner-gyári, Mauthner-gyári, gyapolipari, csavar-gyári, gazdasági gépgyári és Újpest és Rákos-Palota közsegi tűzoltóságoknak, valamint az önkéntes mentőegyesületnek és a magy. kir. államrendőrségnek ez uton is leghalásabb köszönetünket kinyilvánítani.

Az újpesti jutefonó- és szövőgyár magyarországi fióktelepének képviselősege.

KÖZGAZDASÁG.

— A mesterséges ásványvizek. A belügyminiszter a hivatalos lap szerint a következő szabályrendeletet továbbítja a mesterséges ásványvizek gyártásáról és elárulásáról.

1. Mesterséges ásványvizek gyártására csak okleveles vegyész nyerhet engedélyt.

2. Az e czélra szolgáló gyárak csak szakértői előzetes megvizsgálás után s azok véleménye alapján engedélyezhetők.

3. A hatóság köteles ezen gyárak folytonos és rendszeres orvosi, rendőri felügyeletéről gondoskodni.

4. Mesterségesen készült ásványvizek edényein jól olvasható nagy betűkkel kitüntető, hogy »Mesterséges«. Elnevezéseikül csakis a legjellemzőbb kémiai tulajdonságuk, például vasas, jódos stb. használhatók, a feliratokon sem bel-, sem külföldi természetes ásványvizek nevei nem használhatók.

5. Ugyiszintén tiltva van mesterséges ásványvizek számára hasonló üvegeket, korsókat, dugaszokat, tokokat, helyégeket, védjegyeket stb. használni, mint a minőket a hasonló összetételű természetes ásványvizek számára használnak.

6. Mesterséges ásványvizek cimlapján kitüntető a gyártó neve s a gyártás helye.

7. Az itt felsorolt móddal ellenkezően kiállított ásványvizeket forgalomba hozni és árulni tilos.

8. Jelen szabályrendelet bármely pontjának megszegése kihágást képez, a mely a mennyiben nem az 1879. évi XL. t.-cz. 197. §-ába, vagy más törvénybe ütköző kihágásról van szó, 100 forintig terjedhető pénzbüntetéssel, súlyosabb beszámítás alá eső körülmények fenforgása, vagy a kihágás ismétlése esetében azonkívül 15 napig terjedhető elzárással büntetetik.

Visszaesés esetén az egészségügyi hatóság a gyártási engedélyt visszavonhatja.

Kihágás esetén az 1880. évi 38.547. sz. belügyminiszteri körrendelet 8. §-ában felsorolt hatóságok illetékesek eljárni. *Perczel, s. k.*

IRODALOM ÉS MŰVÉSZET.

Uj tematikai zeneművek. Rózsavölgyi és társa cs. és kir. udv. zeneműkereskedő czeg legközelebb egy a legújabbzeneműveket tartalmazó zeneműjegyzeket fog közre bocsájtani, melyet az érdeklődőknek kívánatra ingyen és bermentve küldi meg. Tessek ezirant közvetlenül a czeghez fordulni.

Szépirodalmi csarnok.

Bűnösök házassága.

— Regeny. —

Irtá: *Erschinger Jánosné.* 12

Saját szememmel győződtem meg róla, hogy mit művelnek s midőn Gautier urat kérdőre vontam, arczomba nevetett és azt kérdezte, hogy mi köze van az ilyen vén bolondnak az ő tanulmányaihoz: vette a kalapját és eltávozott — harmad napja már, hogy itthon nem volt, de ha vissza jönne is nem eresztetem be azt a naplopót. En vén bolond? Blisson szomszéd a borbély már kétszer kérte kezemet, pedig java korában van; ilyen pimaszok gorombáskodni mernek egy tisztességes hölgygyel; no de jöjjön csak, majd megmutatom neki, hogy kivel van dolga. — neki és korhely barátjának Gaudrinnak, az ő esabitójának, mert Gautier nem volt mindig ily naplopó. De hát a jó barátok s a nőszemélyek képesek a legbecsületesebb ferfit is elrontani, te pedig babácskám, ha még olyan kepmutató arczot vágsz is, nem a legjobbnak látszol. Nos, ha epen találkozni akarsz a gyönyörtűseges Gautier urral, ugy csak menj el a Richelieu-utra a »Pálmafa«-hoz — ott biztosan megtalálod őt, más ismerősökkel együtt — és most hord el magad, az hiányzik csak meg, hogy hölgyecskeknak, kik Gautiert keresik, felvilágosítást adjak, ha ha ha!

Igy szolt s a kaput oly erővel csapta be, hogy többen a szomszédok közül kinezték az utcára, mert azt hitték, hogy ágyut sütöttek el.

Mig Marion kábultan, Masseul asszony beszédaradatától, — egész testében reszkette lecsúszott szemekkel és fejjel, arczán majd a szegény pirja, majd a remület halványasága látszott — meg soká ott állt az utcán a becsapott ajtó előtt, tanácstalanul.

Ha a vándor, ki idegen, messze földről, talán hosszú rabságból vegre haza mehet az edes otthonba, szíve örömteli vágygyal dobog fel az utolsó domb láttára, mely mögött ott találja majd a kedves házat, hol született, hol neje, gyermekei vannak. Ereje ellankadt bár az ehseg és fáradságtól, de az utolsó gátat, mely öveitől elválasztja, szinte futva hágja át — és amint felér a csúcsra s alá tekint — ereiben a vér jéggé fagy, mert im pusztá, kihalt füstölő romok meredeznek előtte, ott, hol a szülői ház állott; elő leny nincs a közelben, ki felvilágosítást adhatna, a néma csendet csak a hollók káro-gása szakítja meg.

A fák, melyek alatt játszva szaladgált kivágva, megszenesedve hevernek ott, minden oly pusztá, kihalt. Ekkor megrendülve összerokad és a remény, a szegény emberi szív utolsó barátja, is elhagyja őt.

A ki a szegény vándor erzelmeit el tudja képzelni, az sejtethi mit érzett a szegény menekülő nantesi leánya, ki Masseulné szavaira egyszerre érezni kezdte, hogy ott áll Párisban az óriás városban magára utalva, barát és támasz nélkül.

Ketszbeesésében egyetlen támpontot talált Masseulné szavaiban, melyek szerint fivérét a Richelieu-uton a »Pálmafa«-ban megtalálja. Oda elmenni minden fáradsága daczára elhatározta, hogy egyetlen barátját itt e földön fellelje.

Hosszas kerdezősködés után, habár most már jártassabbban mozgott a veszélyes utakon, elert végre a Richelieu-utra.

— Nem mutathatná meg kérem a »Pálmafát?« — kérde egy hazatérő munkástól.

— A »Pálmafát?« — viszonzá az meglepetve. Mit keres ön a »Pálmafában?«

— Egy barátot!

— Mi az ördög, ezt nevezem én aztán őszinteségnek. — kiáltá nevetve a becsületes flezko — no ott az a zöld redős ház a »Pálmafa.« Isten áldja meg leányasszonyka, úgy, úgy, ma már nem igen tartják meg a tizparanosolatot, no Isten megáldja.

Marion csodálkozva tekintett utána, nem tudta mire magyarul beszédét. De ama gondolat, hogy fivérét megtalálhatja, minden más gondolatot háttérbe szorított s azért háttározott leptekekkel a megjelölt ház fele indult.

A »Pálmafa« egy czifra ketemeletes ház volt olasz modorban építve, lapos fedele kertté volt átalakítva, melyen javában pompáztak fiatal fák alatt a mirtusok, leánderek és szebbnél szebb rózsafák, közöttük majd egy lugas, majd egy gyepágy szolgált pihenőül, míg a levegő a virágok illatától áthatva szinte kábító balzsamként járta át a kellemes lomb-sátrakat. Az épület mögött szinten kert terült el sötét fasorokkal, elrejtett lugasokkal, magányos kertilakokkal.

Eleg az hozzá, hogy a vidékről érkező idegen valóságos tündériaknak nézte volna, azonban a figyelmes szemlélő előtt talán fel-tűnhetett az, hogy a zöld redők éjjel-nappal zárva voltak és hogy az épület tetején levő kert kerítése is az utca felől oly sűrűn volt befuttatva, hogy a bepillantás lehetetlen volt.

Marion most másodsor kopogott, ezuttal még nehezebb szívvél, most is egy vén asszony nyitotta ki a kaput, ki a szépséges leánykát csodálkozva szemlélgette.

— Itt van Gautier fivérem? — kérde Horatius főbíró leánya.

— A vén boszorkány kinek arczáról a ravaszág és bűn szinte lerilt, mindjárt észre-vette, hogy kivel van dolga, azért mosolyra vált arczával a legedesebb hangon kérde:

— Gautier fivére, nincs más neve?

— Vatel Gautier.

— Ah Vatel ur, ő persze hogy itt van, csak lépjen be; ugy, ugy, hát Vatel ur nővere ön; bizonyára vidékről jő?

— Ugy van, Nantesból.

— Igaz, igaz, Vatel ur gyakran említette, hogy Nantesból való.

Beszédközben az előcsarnokon és egy kis udvaron át egy magas kőkerítéshez jutottak, mely mögött a mar említett kert terült el. Az öreg a kertajtót kinyitva mondá Marionnak:

— Setalagasson itt a kertben addig, mig fivérét ide hívom.

— Miért nem vezet engem hozzá?

— Mert a deák urak most éppen egy tudományos értekezleten vannak s nem volna tanácsos őket ilyenkor zavarni, de meg önnök magának is kellemetlen lenne, ha annyi férfi közé vezetnem.

— Nem, nem, Isten mentsen meg attól.

— Nos, Isten veled addig szep gyermekem, suttogá az öreg, s meg hozzá tette: oly gyorsan a mint csak lehet hozom a fivérrel.

Erre gyorsan eltávozott s egy lepesón felmenve eljutott egy kis szobába, hol egy üveg bor mellett egy férfi ült egyedül, szivarozva; különös ellentétben állott e férfi valogatott finom ruházata, durva kinezesü arczával és modorával.

— Jó estét Lenoux, — szólítá meg az öreg.

— Mit hozol?

— Egy angyalt!

— Ördögöt!

— Ne tréféljon, hanem nézze meg. Ön azt mondja az öreg Margotot semmirre sem lehet használni, he-he azt azt mondom önnök, hogy ez a Cardinalisnak való.

— No ez nagyszerű lenne, — mondá Lenoux, mert annyit mondhatok neked, hogy a Cardinalis haragszik reánk.

Szerkesztői üzenetek.

Károlynak. Két levelező lapot irtunk. Üdvözlét!

S. M. Kecskemét. Magán levelet irtunk.

A. R. Solt. Legközelebb hozni fogjuk.

Anonymusnak Rákospalotán. Tudósításait szívesen vesszük. Csak tárgyilagosan írjon meg mindent.

Van szerencsém szíves tudomására adni, hogy

ügyvédi irodámat

Árpád-ut 8. sz. a. a Diamantstein-féle házba helyeztem át.

Dr. Boros Mór

ügyvéd.